II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2021/1972 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Αυγούστου 2021

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1139 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1004 με τον καθορισμό των κριτηρίων για τον υπολογισμό του πρόσθετου κόστους που βαρύνει τις επιχειρήσεις αλιείας, εκτροφής, μεταποίησης και εμπορίας ορισμένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας των εξόχως απόκεντρων περιοχών

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1139 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1004 ([1]), και ιδίως το άρθρο 36 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1139, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (ΕΤΘΑΥ) μπορεί να στηρίζει τυχόν αντιστάθμιση του πρόσθετου κόστους που επιβαρύνει τις επιχειρήσεις στον τομέα της αλιείας, της εκτροφής, της μεταποίησης και της εμπορίας ορισμένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που είναι εγκατεστημένες στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 349 της Συνθήκης.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1139, για κάθε εξόχως απόκεντρη περιοχή, το οικείο κράτος μέλος θα πρέπει να περιγράψει τη μεθοδολογία για τον υπολογισμό της αντιστάθμισης του πρόσθετου κόστους στο σχέδιο δράσης που αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο.

(3) Σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1139, εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τον καθορισμό των κριτηρίων για τον υπολογισμό του πρόσθετου κόστους που απορρέει από τα ειδικά μειονεκτήματα των σχετικών περιοχών.

(4) Προκειμένου να προβλεφθεί εναρμονισμένη και ισότιμη μεταχείριση όλων των σχετικών περιοχών και προκειμένου να αποφευχθεί υπεραντιστάθμιση του πρόσθετου κόστους, είναι αναγκαίο να καθοριστούν κριτήρια για τον υπολογισμό του πρόσθετου κόστους που απορρέει από τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των εξόχως απόκεντρων περιοχών της Ένωσης. Τα κοινά κριτήρια που πρέπει να χρησιμοποιούνται θα εξασφαλίσουν ομοιογενή μέθοδο υπολογισμού του πρόσθετου κόστους σε όλες τις σχετικές περιοχές.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1139 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2021, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1004 (ΕΕ L 247 της 13.7.2021, σ. 1).

(5) Το κόστος αναφοράς για προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων που βαρύνει τις επιχειρήσεις στο ηπειρωτικό τμήμα του κράτους μέλους ή του εδάφους της Ένωσης, βάσει του οποίου καθορίζεται το πρόσθετο κόστος, πρέπει να εκτιμάται με ιδιαίτερη προσοχή, ώστε να αποφεύγεται τυχόν υπεραντιστάθμιση.

(6) Για ορισμένα προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων δεν υπάρχουν κριτήρια σύγκρισης ή μονάδες μέτρησης στο ηπειρωτικό τμήμα του εδάφους του σχετικού κράτους μέλους. Στις περιπτώσεις αυτές, το στοιχείο αναφοράς για τον υπολογισμό του πρόσθετου κόστους ορίζεται σε σύγκριση με το κόστος για ισοδύναμα προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων που βαρύνει επιχειρήσεις από το ηπειρωτικό τμήμα του εδάφους της Ένωσης.

(7) Λόγω των διαφορετικών συνθηκών εμπορίας στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, των διακυμάνσεων στα αλιεύματα και τα αποθέματα, καθώς και στη ζήτηση της αγοράς, ο καθορισμός των αλιευτικών προϊόντων ή κατηγοριών προϊόντων που είναι επιλέξιμα για αντιστάθμιση, οι αντίστοιχες μέγιστες ποσότητες και το ύψος των αντισταθμιστικών ποσών στο πλαίσιο της συνολικής κατανομής ανά κράτος μέλος θα πρέπει να επαφίενται στα εμπλεκόμενα κράτη μέλη.

(8) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίζουν τα αντισταθμιστικά ποσά σε επίπεδα που να επιτρέπουν την ορθή αντιστάθμιση του πρόσθετου κόστους που απορρέει από τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των εξόχως απόκεντρων περιοχών και κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται υπεραντιστάθμιση. Για τον σκοπό αυτόν, στο ποσό της αντιστάθμισης πρέπει να λαμβάνονται επίσης υπόψη άλλοι τύποι δημόσιας παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένων τυχόν κρατικών ενισχύσεων που κοινοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης και το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1139, οι οποίες επηρεάζουν το επίπεδο του πρόσθετου κόστους.

(9) Για να υπάρξει εναρμονισμένη παρουσίαση του πρόσθετου κόστους, είναι αναγκαίο να εκφραστεί το πρόσθετο κόστος με βάση τόνους βάρους ζωντανών αλιευμάτων, όπως ορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου ([2]) και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 404/2011 της Επιτροπής ([3]), οι οποίοι καθορίζουν κωδικούς παρουσίασης προϊόντων για μεταποιημένους ιχθύες και συντελεστές μετατροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για νωπούς και νωπούς αλατισμένους ιχθύες για τη μετατροπή αποθηκευμένου ή μεταποιημένου βάρους ιχθύων σε βάρος ζωντανών ιχθύων με στόχο την παρακολούθηση των αλιευμάτων.

(10) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η ταχεία εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, δεδομένου ότι οι δαπάνες είναι ήδη επιλέξιμες για το ΕΤΘΑΥ από την 1η Ιανουαρίου 2021, σύμφωνα με το άρθρο 63 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1060 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]), ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αρχίσει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τα κριτήρια για τον υπολογισμό του πρόσθετου κόστους που βαρύνει κατά τη διάρκεια της περιόδου επιλεξιμότητας που καθορίζεται στο άρθρο 63 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1060 τις επιχειρήσεις αλιείας, εκτροφής, μεταποίησης και εμπορίας ορισμένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας των εξόχως απόκεντρων περιοχών της Ένωσης οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 349 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω των ιδιαίτερων μειονεκτημάτων των εν λόγω εξόχως απόκεντρων περιοχών.

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006 (ΕΕ L 343 της 22.12.2009, σ. 1).

([3]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 404/2011 της Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 περί της θέσπισης κοινοτικού συστήματος ελέγχου για την εξασφάλιση της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΕΕ L 112 της 30.4.2011, σ. 1).

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1060 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2021, για τον καθορισμό κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο+, το Ταμείο Συνοχής, το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας, και δημοσιονομικών κανόνων για τα εν λόγω Ταμεία και για το Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης, το Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας και το Μέσο για τη Χρηματοδοτική Στήριξη της Διαχείρισης των Συνόρων και την Πολιτική των Θεωρήσεων (ΕΕ L 231 της 30.6.2021, σ. 159).

Άρθρο 2

1. Το πρόσθετο κόστος που αναφέρεται στο άρθρο 1 υπολογίζεται χωριστά για καθεμία από τις ακόλουθες δραστηριότητες:

α) αλιεία·

β) εκτροφή·

γ) μεταποίηση·

δ) εμπορία.

2. Για κάθε δραστηριότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το πρόσθετο κόστος υπολογίζεται σε στοιχεία δαπάνης για κάθε προϊόν ή κατηγορία προϊόντων που προσδιορίζεται από το κράτος μέλος ως επιλέξιμη για αντιστάθμιση.

3. Το πρόσθετο κόστος προσδιορίζεται για κάθε δεδομένο στοιχείο δαπάνης ως η διαφορά μεταξύ του κόστους που βαρύνει τις επιχειρήσεις των σχετικών εξόχως απόκεντρων περιοχών, (μετά την αφαίρεση κάθε τύπου δημόσιας παρέμβασης που επηρεάζει το ύψος του πρόσθετου κόστους) και του συγκρίσιμου κόστους που βαρύνει τις επιχειρήσεις των ηπειρωτικών περιοχών του οικείου κράτους μέλους.

4. Για τα στοιχεία δαπανών που αφορούν προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων για τα οποία δεν υπάρχουν κριτήρια σύγκρισης ή μονάδες μέτρησης στο ηπειρωτικό τμήμα του εδάφους του κράτους μέλους, το πρόσθετο κόστος προσδιορίζεται σε σχέση με το συγκρίσιμο κόστος για ισοδύναμα προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων το οποίο βαρύνει τις επιχειρήσεις στο ηπειρωτικό τμήμα του εδάφους της Ένωσης.

5. Στον υπολογισμό του πρόσθετου κόστους λαμβάνεται υπόψη κάθε κρατική παρέμβαση, συμπεριλαμβανομένης κάθε κρατικής ενίσχυσης που κοινοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης και το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1139.

Άρθρο 3

1. Ο υπολογισμός του πρόσθετου κόστους βασίζεται μόνο σε δαπάνες που προκύπτουν από τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των εξόχως απόκεντρων περιοχών.

2. Ο υπολογισμός του πρόσθετου κόστους βασίζεται σε ετήσιο μέσο όρο των καταγεγραμμένων τιμών.

3. Το πρόσθετο κόστος εκφράζεται σε ευρώ ανά τόνο βάρους ζωντανών αλιευμάτων και, όπου είναι αναγκαίο, όλες οι συνιστώσες κόστους του συνολικού πρόσθετου κόστους μετατρέπονται σε ευρώ ανά τόνο βάρους ζωντανών αλιευμάτων. Για τον σκοπό αυτόν χρησιμοποιούνται οι συντελεστές μετατροπής που καθορίζονται στα παραρτήματα XIII και XIV του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 404/2011.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2021.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN